

Sygn. akt II CZ 90/08

POSTANOWIENIE

Dnia 30 stycznia 2009 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Grzegorz Misiurek (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Irena Gromska-Szuster

SSN Hubert Wrzeszcz

w sprawie z powództwa wzajemnego P.B.
przeciwko "W. Spółce Akcyjnej
o zapłatę,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 30 stycznia 2009 r.,
zażalenia powoda wzajemnego
na postanowienie Sądu Apelacyjnego
z dnia 26 czerwca 2008 r., sygn. akt [...],

uchyla zaskarżone postanowienie.

Uzasadnienie

Sąd Apelacyjny wyrokiem z dnia 13 lutego 2008 r. na skutek apelacji powoda wzajemnego od wyroku Sądu Okręgowego w P. z dnia 6 lipca 2007 r. w pkt I zmienił zaskarżony wyrok w pkt II i w ppkt 1 zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 988.969,75 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 6 lipca 2007 r., w ppkt 2 oddalił powództwo w pozostałej części, a w ppkt 3 orzekł om kosztach postępowania za pierwsza instancję. Jednocześnie w pkt II wyroku Sąd Apelacyjny oddalił apelację w pozostałym zakresie, zaś w pkt III rozstrzygnął o kosztach postępowania apelacyjnego.

Powód wzajemny wniósł skargę kasacyjną od powyższego wyroku wskazując, że zaskarża to orzeczenie w pkt I ppkt 1 *in fine* w części zasądzającej na jego rzecz kwotę 988.969,75 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 6 lipca 2007 r., a nie uwzględniającej (oddalającej) żądanie zapłaty odsetek należnych za okres od dnia 14 grudnia 2001 r. do 5 lipca 2007 r.

Sąd Apelacyjny postanowieniem z dnia 26 czerwca 2008 r. odrzucił skargę kasacyjną powoda wzajemnego uznając, że wniesiona ona została od orzeczenia w części, w jakiej brak jest substratu zaskarżenia. W pkt I ppkt 1 kwestionowanego wyroku nie ma bowiem rozstrzygnięcia oddalającego powództwo wzajemne w zakresie odsetek ustawowych, gdyż zamieszczone ono zostało w ppkt 2.

W zażaleniu na to postanowienie powód wzajemny wniósł o jego uchylenie podnosząc, że wydane ono zostało z naruszenie art. 398⁶ § 2 w związku z art. 398⁴ § 1 pkt 4 k.p.c.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarga kasacyjna - zgodnie z art. 398⁴ § 1 pkt 1 k.p.c. - powinna zawierać m.in. wskazanie, czy kwestionowane orzeczenie jest zaskarżone w całości czy w części. Wymieniony przepis nie precyzują bliżej, w jaki sposób (przy użyciu jakich sformułowań) skarżący powinien zadośćuczynić określone w nim wymaganiu konstrukcyjnemu skargi kasacyjnej. Oczywiście jest jednak, że obowiązkiem skarżącego jest takie zredagowanie wymaganych wskazań, aby treść ich nie budziła żadnych wątpliwości.

Trafnie zarzucił skarżący, że Sąd Apelacyjny wyprowadził wadliwy wniosek z dokonanej kontroli skargi kasacyjnej pod kątem wzmiankowanego wyżej wymagania. Skarżący wskazał bowiem wyraźnie, że skargę kasacyjną kieruje przeciwko rozstrzygnięciu oddalającemu powództwo w zakresie żądania zasądzenia odsetek ustawowych za okres od 14 grudnia 2001 r. do 5 lipca 2007 r. Takie jednoznaczne oznaczenie zaskarżonej części wyroku nie wymagało dalszego jego precyzowania przez wskazanie dodatkowo punktu orzeczenia zawierającego podważane rozstrzygnięcie. Fakt, że skarżący nie przyporządkował zaskarżonej części wyroku do właściwego punktu, czy też podpunktu tego orzeczenia, nie może zatem przesądzać oceny zachowania wymagań konstrukcyjnych skargi kasacyjnej.

Z tych względów Sąd Najwyższy na podstawie art. 398¹⁵ § 1 zdanie pierwsze w związku z art. 394¹ § 3 k.p.c. orzekł, jak w sentencji.